

1. O! Doam - ne Nu - me - le Tău fi - e mă - rit,

Că lau-da Ta în lu-me s'a ves - tit. Să - mân - ța

lui A - bra-am Ți-e'Ți cân - tă Cu oas-tea ce-reas-că mul-

tu - mi - tă. Că Tu ești a - ri - di-cat în mă - ri - re,

Și dom - ni - a Ta în veac va să fi - e.

2. Tu 'nainte împotrivilor
Te lauzi, din gura sugătorilor.
Și Tu de prunci voiești să Te onorezi,
Pe împotrivilor să-i rușinezi.
Ca pe împotrivilor să nimicești,
Ai rânduit, de copii să Te cinstești.

3. O! că multe și cât de mari bunătați,
Tu la fiii oamenilor arăți.
Cu așa mare iubire i-ai iubit
Că păcatele le-ai acoperit.
Inima curată Ție Ți-a plăcut,
De-acei pruncii așa tare i-ai iubit.

4. Căci Tu prin al Tău sfânt și nou legământ,
Un dar la copii ai făgăduit.
Căci Tu ai vorbit prin sfântă gura Ta,
C-a pruncilor e-mpărăția.
Tu aicea mulți păcătoși înjosești
Și din ei număr de copii înmulțești.

5. O! când caut eu la a Tale mari lucrări,
O! Doamne care domnești sus în cer.
Soarele, luna, stelele sus lucesc,
Pe Tine și puterea Ta vestesc.
O Doamne, mare este puterea Ta,
Noi Te rugăm și mărim lucrarea Ta.

6. Ce e omul, că de el Te îngrijești,
Fiul omului, că îl pomenești,
Pe calea mântuirii Tu îl îndrepti,
Trupul și sângele lui îl cureți.
Tu, viața și sângele Tău cel sfânt,
Pentru păcătoși aicea l-ai jertfit.

7. Tu numai pe scurtă vreme l-ai lăsat,
Și cu mărirea l-ai încununat.
Cine poate măsura iubirea Ta,
Că Tu iar l-ai pus în mărirea Ta.
Cu dreptate și milă l-ai îmbrăcat
Și pe calea vieții l-ai îndreptat.

8. Și Tu iar îl vei duce în casa Ta,
Când în credință va sfârși lupta
Și mai odată de el Te-i bucura,
Când îl vei duce în mărirea Ta.
O! Doamne, Isuse în veac mărirea,
De la noi ai Tăi copii să Ți fie.